

РЕШЕНИЕ

№ 1072

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11142** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от М. Д. Д. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо с изх.№94-М-1196#3/20.10.2023 година на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП).

С жалбата е изразено общо недоволство от оспорения отказ, без да се релевират конкретни основания за оспорването му по чл.146 АПК. Изложени са съображения, които навеждат на съществуващи гражданскоправни спорове между заявителя в административното и жалбоподател в съдебното производство-М. Д. с Топлофикация-София и други трети лица.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът- изп. директор на НАП се представлява от юрк. М., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Поддържа, че изложените в мотивите към оспорения отказ съображения обуславят неговата законосъобразност.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните и събраните по делото доказателства, и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

М. Д. Д. е подал заявление за достъп до обществена информация, заведено с вх. №94-м-1196/06.10.2023 година по описа на ЦУ на НАП. С него е поискал следната информация:

1. Колко общо по брой фактури за суми по години са съставени от Топлофикация-София и са заверени в НАП - ТД за 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 година;
2. Колко и какви фактури са съставени от Топлофикация- София за периода 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 и до момента- 04.10.2023 за съответните месеци/години към фирма „Н. ойл Къмпани“ – ООД с ЕИК[ЕИК] и за какви суми.
3. Колко и какви фактури са съставени от Топлофикация- София за периода 2019, 2020, 2021, 2022 и до момента- 04.10.2023 към ЕТ „Снемо Марс - Момчил Добрев“ ЕИК[ЕИК] за съответните месеци/години и за какви суми, към „Кремиковци“ АД, към Р. Р. Г., [жк] бл. 470.
4. Колко и какви фактури са съставени от Топлофикация- София за периода 2019, 2020, 2021, 2022 и до момента- 04.10.2023 към М. М. Д. и за какви суми.
5. Колко общо фактури по брой фактури за суми, са съставени от Център за градска мобилност и са заверени в НАП - ТД за съответните години 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022.

По заявлението е постановен отказ за предоставяне на поисканата информация. Изложените съображения по т.1 и т.5 от заявлението са, че НАП не заверява издадени от задължените лица фактури. Агенцията разполага само с определени данни, касаещи декларираните от задължените лица доставки, подавани на основание ЗДДС, а екземпляри от първични документи (фактури, дебитни и кредитни известия) не се предоставят в НАП. По отношение на останалите искания, ответникът е посочил, че удовлетворяването им изисква извършване на действия и влягането на допълнителен значителен ресурс, доколкото в конкретния случай липсва възможност за автоматизирана обработка на фактурите и се налага извършването на дейност попадаща във възложените на НАП специфични функции, което не се оспорва с жалбата до съда.

При тези фактически установявания съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 08.12.2023 година за насрочване на делото в съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган. Изпълнителният директор на НАП е задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ и като такъв попада в определението на чл. 3, ал. 4 от ЗДОИ за организация от обществения сектор.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила. Липсата на наименование на акта не е съществено нарушение на формата, което да обуславя отмяната му само на това основание.

Оспореният отказ за предоставяне на достъп до информация е постановен в съответствие приложимите материалноправните норми и с целта на ЗДОИ.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ „обществена информация” е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По

смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10 ЗДОИ), а служебна тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11 ЗДОИ).

На първо място съдът сочи, че изложените от органа съображения пораждат упражненото от него правомощие да постанови отказ по заявлението. Поисканата с т. 1 и т.5 от заявлението действително няма как да бъде предоставена, след като касае правомощие, с което ответникът не разполага и не упражнява при осъществяване на дейността си. Споделят се и съображенията на ответника по отношение на останалата част от заявлението. Информацията по т.2-т.4 от заявлението попада в хипотезата на чл. 41а, ал. 2 от ЗДОИ и изисква непропорционално много усилия, излизаци извън рамките на обичайната операция.

Отделно от това съдът сочи, че производството по ЗДОИ не е за задаване на въпроси към задължени субекти по ЗДОИ, а за отправяне на искания за предоставяне на конкретна информация, от която заявителите могат да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая, вкл. от доводите в жалбата до съда, изглежда, че целта на заявителя не е защитената от ЗДОИ легитимна цел-съставяне на мнение за дейността на изп. директор на НАП като задължен по ЗДОИ субект, а друга- снабдяване с доказателства във връзка с гражданско-правни спорове с трети лица. Следва да се посочи също, че поисканата информация частта ѝ „какви фактури“ са съставени от трети лица е защитена информация - данъчна и осигурителна по чл. 72, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и не може да бъде предоставяна по реда на ЗДОИ- арг. от 37, ал.1, т.1 ЗДОИ.

С оглед на изложеното, неоснователната жалба се отхвърля.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. При съобразяване с предмета на делото, проведеното едно открито съдебно заседание с участие на процесуален представител-юрисконсулт на ответника и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя дължимото юрисконсултско възнаграждение в минимален размер-100 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективизиран в писмо с изх.№94-М-1196#3/20.10.2023 година на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА М. Д. Д. да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 100 (сто) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване (чл.40, ал.3 ЗДОИ). Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ:

